

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 12 november 2009 in zaak nr. 09/37224 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 november 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2009, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De enige grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat op 26 oktober 2009 een aanvang is gemaakt met het horen van de vreemdeling ter zitting en daarom geen sprake is van overschrijding van de in artikel 94, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) genoemde termijn, dat geen nationaalrechtelijke termijnen zijn overschreden en dat door de vreemdeling geen bijzondere individuele feiten en omstandigheden zijn aangevoerd die in zijn geval tot een snellere beslissing noopten, zodat van strijd met artikel 5, vierde lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) geen sprake is. Ter motivering van zijn grief betoogt de vreemdeling dat zijn zaak weliswaar op de dertiende dag nadat hij tegen de hem opgelegde maatregel van bewaring beroep had ingesteld door de rechtbank ter zitting is behandeld, maar nu hij eerst op de drieëntwintigste dag daadwerkelijk is gehoord, hij niet binnen de termijn van artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 is gehoord. Voorts betoogt de vreemdeling dat hem niet bekend is waarom er telkens geen tolk beschikbaar was, maar dat hem de afwezigheid van een tolk, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 20 augustus 2009 in zaak nr. 200905488/1/V3 (www.raadvanstate.nl) niet kan worden toegerekend en dat de rechtbank, door eerst op de dertigste dag nadat hij beroep had ingesteld uitspraak te doen, de nationaalrechtelijke termijnen van veertien dagen voor het horen en zeven dagen om uitspraak te doen met negen dagen heeft overschreden. Dergelijke overschrijdingen van nationale termijnen zijn, mede gelet op het arrest van 28 november 2000 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), nr. 29462/95, ECHR 2000-XII, Rehbock tegen Slovenië, waarin is bepaald dat 23 dagen tussen het instellen van beroep en uitspraak te lang is, niet verenigbaar met artikel 5, vierde lid, van het EVRM, te meer nu de rechtbank

er ten onrechte vanuit is gegaan dat geen sprake was van bijzondere individuele omstandigheden, aldus de vreemdeling.

2.2. Ingevolge artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, bepaalt de rechtbank onmiddellijk het tijdstip van het onderzoek ter zitting. De zitting vindt uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepschrift plaats. In afwijking van artikel 8:42, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan de in dat artikel bedoelde termijn niet worden verlengd.

Ingevolge het derde lid, doet de rechtbank schriftelijk of mondeling uitspraak. De schriftelijke uitspraak wordt binnen zeven dagen na de sluiting van het onderzoek gedaan. In afwijking van artikel 8:66, tweede lid, van de Awb kan de in dat artikel bedoelde termijn niet worden verlengd.

Ingevolge artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht voorziening te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidsstelling beveelt, indien de detentie onrechtmatig is. De vraag of sprake is van een spoedige beslissing in de zin van dit artikel dient te worden beantwoord in het licht van de omstandigheden van het geval (arrest van het EHRM van 21 oktober 1986 in de zaak Sanchez-Reisse tegen Zwitserland, NJ 1988, 555).

2.3. Uit de stukken en uit de uitspraak van de rechtbank blijkt, voor zover hier van belang, het volgende. Op maandag 26 oktober 2009 heeft de rechtbank het beroep van de vreemdeling ter zitting behandeld en het onderzoek geschorst omdat geen tolk aanwezig was. Een voor donderdag 29 oktober 2009 geplande behandeling ter zitting heeft geen doorgang gevonden, omdat, naar de vreemdeling in zijn hoger-beroepschrift stelt, ook toen geen tolk beschikbaar was. Op donderdag 5 november 2009 is het onderzoek ter zitting in aanwezigheid van de vreemdeling, zijn gemachtigde en een tolk in de Mongoolse taal voortgezet en het beroep van de vreemdeling inhoudelijk behandeld, waarna het onderzoek is gesloten.

2.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 juli 2001 in zaak nr. 200102532/1, JV 2001/239) is in de Vw 2000 de toepasselijkheid van artikel 8:64, eerste lid, van de Awb niet uitgesloten. Voorts strekt artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 er niet toe dat het onderzoek ter zitting van de rechtbank uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepschrift dient te worden gesloten.

De rechtbank heeft op de dertiende dag na ontvangst van het beroepschrift, in aanwezigheid van de vreemdeling en zijn gemachtigde, die de belangen van de vreemdeling heeft behartigd en namens hem het woord heeft gevoerd, een aanvang gemaakt met het door artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 voorgeschreven onderzoek ter zitting. Aldus heeft de rechtbank daar tijdig een aanvang mee gemaakt. Dat de vreemdeling bij die gelegenheid niet in persoon is gehoord maar bij monde van zijn raadsman, doet daar niet aan af. Nu de rechtbank voorts op 5 november 2009 de behandeling ter zitting heeft voortgezet, op die dag het onderzoek heeft gesloten en op 12 november 2009, derhalve binnen de in het derde lid van voormelde bepaling gestelde termijn, op het beroep heeft beslist, heeft zij met juistheid overwogen dat geen nationaalrechtelijke termijnen zijn

overschreden.

In zoverre faalt de grief.

2.5. Het niet beschikbaar zijn van een tolk op de zitting is een omstandigheid die bij de beoordeling of sprake is van een spoedige beslissing, als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van het EVRM, dient te worden betrokken. Hoewel de vreemdeling terecht betoogt dat de omstandigheid dat ter zitting van 26 oktober 2009 geen tolk aanwezig was niet aan hem is toe te rekenen, betekent dit niet dat reeds om die reden moet worden geoordeeld dat de bewaring moet worden opgeheven. Indien bij de opening van het onderzoek geen tolk aanwezig is, kan de rechtbank beslissen om, nadat met het gehoor een aanvang is gemaakt, het onderzoek te schorsen en het onderzoek op een later tijdstip voort te zetten, mits de vreemdeling binnen een redelijke termijn alsnog in persoon kan worden gehoord.

De rechtbank heeft het onderzoek, nadat zij het ter zitting van 26 oktober 2009 had geschorst, op 29 oktober 2009 getracht voort te zetten en, toen dat niet mogelijk bleek, op 5 november 2009 alsnog voortgezet. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de schorsing van het onderzoek ter zitting in dit geval langer heeft geduurd dan nodig was om het in aanwezigheid van een tolk in de Mongoolse taal te kunnen voortzetten. Nu verder de door de vreemdeling aangevoerde feiten en omstandigheden, zijn plaatsing op een detentieboot en het zijn van asielzoeker, niet kunnen worden aangemerkt als bijzondere individuele feiten en omstandigheden die in zijn geval tot een snellere beslissing noopten, is er in dit geval geen grond voor het oordeel dat de rechtbank in strijd met artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft gehandeld.

De grief faalt derhalve ook in zoverre.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid
van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

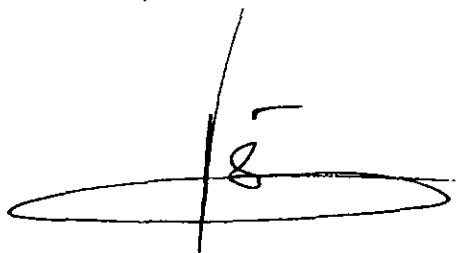
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 december 2009

345.

Verzonden: 17 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

13. OKT. 2009 15:35
13.10.2009 12:06

CIV_HAARLEM 023-5126678
+31020310000

NR. 2839 P. 3/6
FAG. 03

12-OCT-2009 17:04 FRC +31528370558

TO 0528370558

P.01/01

Model MI10-A Maatregel van bewaring

ORIGINEEL EXEMPLAAR

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : Mr. M.F.P.M. van Dijk Tel: 0528371094

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich voornemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Gehoorstdatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Gehoorsteland : Mongolië
Nationaliteit : Mongoolse

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
 artikel 59, eerste lid, onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
 het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 veroordeeld is terzake misdrijf
 ongewenst verklaard is
 niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000
 zich niet aangemeld heeft bij de Korpschef
 zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 gebruik maakt/maakt van een vals/vervals document
 zich bedient/ heeft van een of meerdere afpassen
 geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 andere reden(en): De beschikt niet over voldoende middelen van bestaan, ongeveer 47 euro,

- Artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Crevorden

Datum: 12-10-2009 Tijd:13:40 uur

Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
de hulpofficier van justitie.

M. Turksma,
1e luitenant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, telefoonnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringsstelling op grond van artikel 59, eerste lid, onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/37224

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Mongoolse nationaliteit,
IND dossiernummer 0910.13.1140,
thans verblijvende in detentieboot te Dordrecht,
raadsman mr. M.F.P.M. van Dijk,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door D.A. Riezebos (26 oktober 2009) en mr. C.H.H.P.M. Kelderman (5 november 2009),
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 oktober 2009 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 13 oktober 2009 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 26 oktober 2009. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Het onderzoek ter zitting is geschorst omdat geen tolk beschikbaar was.

Het onderzoek is voortgezet ter zitting van 5 november 2009. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Awb 09/37224

blad 2/3

2. Overwegingen

Eiser heeft aangevoerd dat eiser eerst vandaag, 23 dagen na instelling van het beroep, is gehoord. Dat is te laat. Verder gaat de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) uit van horen binnen twee weken na ontvangst van het beroepschrift en vervolgens uitspraak binnen zeven dagen. Deze termijn van 21 dagen is inmiddels overschreden, wat in strijd is van artikel 5 EVRM, waarbij eiser verwijst naar jurisprudentie van de het Europese Hof voor de rechten van de mens.

De rechtbank overweegt dat op 26 oktober 2009 een aanvang is gemaakt met het horen van eiser ter zitting en dat daarom geen sprake is van overschrijding van de in artikel 94, tweede lid, Vw 2000 genoemde termijn. Verder overweegt de rechtbank dat geen nationaalrechtelijke termijnen zijn overschreden en dat door eiser geen bijzondere individuele feiten en omstandigheden zijn aangevoerd die in zijn geval tot een snellere beslissing noopten. Van strijd met artikel 5, vierde lid, van het EVRM is dan ook geen sprake.

Eiser heeft aangevoerd dat het einde en reden van beëindiging van maatregel op grond van artikel 50 Vw 2000 niet is ingevuld. De ophouding heeft dus langer dan zes uur geduurd. Eiser is ook niet gewezen op recht op rechtsbijstand tijdens de ophouding. De rechtbank overweegt dat de ophouding met de inbewaringstelling van eiser is geëindigd, en dat van een overschrijding van de in artikel 50 genoemde termijn van zes uur dan ook geen sprake is. Nu eiser verder tijdens de ophouding niet is gehoord, bestond voor verweerder geen aanleiding eiser te wijzen op het recht op rechtsbijstand.

Eiser heeft zich voorts – gemotiveerd – op het standpunt gesteld dat de gronden de bewaring niet kunnen dragen. De rechtbank volgt eiser daarin niet. Eiser heeft niet bestreden dat hij niet beschikte over een identiteitsdocument in de zin van artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000 en heeft evenmin bestreden dat hij niet beschikte over voldoende middelen van bestaan. Reeds deze twee gronden zijn voldoende om de maatregel te kunnen dragen.

Eiser heeft aangevoerd dat verweerder onvoldoende voortvarend handelt, nu verweerder veel eerder dan 19 oktober 2009 een overnameverzoek aan Zweden had kunnen zenden. Zicht op uitzetting naar Mongolië bestaat evenmin, nu dit land vereist ondertekening van een verklaring van geen bezwaar, welke eiser niet gehouden is te ondertekenen. De rechtbank overweegt dat het dossier van eiser op 14 oktober 2009 naar DT&V lokatie Dordrecht is gezonden, dat eiser op 16 oktober 2009 door verweerder is gehoord en dat verweerder op 19 oktober 2009 een overnameverzoek heeft ingediend, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. De rechtbank acht zicht op uitzetting aanwezig, nu Zweden het overnameverzoek dat door verweerder aldaar is ingediend op 26 oktober 2009 heeft geaccepteerd.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder had dienen te volstaan met een lichter middel dan bewaring, nu hij een asielaanvraag heeft ingediend en daardoor rechtmatig verblijf heeft.

De rechtbank overweegt dat geen aanleiding heeft hoeven zien tot oplegging van een lichter middel dan bewaring, bijvoorbeeld een meldplicht. Daarbij is van betekenis dat een overnameverzoek is geaccepteerd en eiser tijdens het vertrekgesprek dat op 16 oktober 2009 met hem is gevoerd heeft aangegeven niet naar Zweden te willen terugkeren en evenmin

Awb 09/37224

blad 3/3

terug wil naar Mongolië. Verweerder heeft het risico dat eiser zich niet zou melden, zodra zijn uitzetting in zicht kwam, niet hoeven aanvaarden.

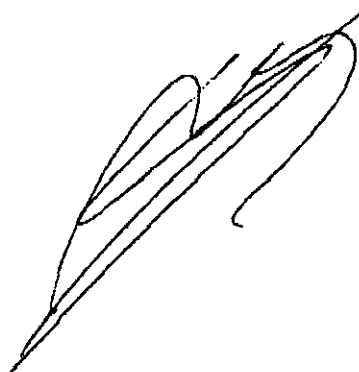
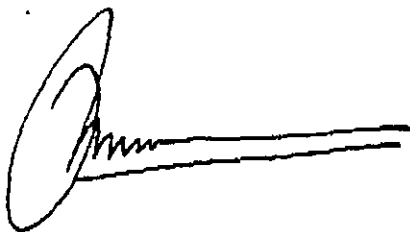
Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman, als rechter, en door deze en drs. M.P. de Zwart als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op 12 november 2009

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
AFDELING BESTUURSRECHTSpraak
12 NOV 2009 14:51:00
Awb 09/37224

Afschrift verzonden op: 12 NOV 2009

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Blad 2.

Toelichting:

Appellant werd op 12 oktober 2009 in bewaring gesteld (per 16 oktober 2009 bewaring gewijzigd naar art 59, eerste lid onder b Vw 2000 i.v.m. asielaanvraag). Op 13 oktober 2009 heeft hij tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Aanvankelijk was de behandeling van het beroep ter terechtzitting bepaald op donderdag 22 oktober 2009, maar werd (wegens niet beschikbaar zijn van Mongoolse tolk) verdaagd naar maandag 26 oktober 2009. Omdat er op 26 oktober 2009 geen tolk in de Mongoolse taal ter terechtzitting aanwezig was, kon appellant zelf niet worden gehoord, zodat geen aanvang werd gemaakt met het horen. Zijn raadsman heeft zich op deze terechtzitting verzet tegen het horen van appellant buiten aanwezigheid van een tolk in de Mongoolse taal en gewezen op het overschreden raken van de termijn voor het horen van de vreemdeling in art. 94 lid 2 Vw 2000, alsmede gegrondverklaring van het beroep, onmiddellijke invrijheidstelling en schadevergoeding verzocht. De Rechtbank heeft deze verzoeken afgewezen en de behandeling van de zaak aangehouden.

Een nieuwe zittingsdatum werd bepaald op donderdag 29 oktober 2009 te 12.50 uur. Deze zitting vond geen doorgang (geen tolk). Een nieuwe zittingsdatum werd bepaald op maandag 5 november 2009 te 16.30 uur. Ter terechtzitting van 5 november 2009 was wel een tolk in de Mongoolse taal aanwezig en is de zaak behandeld. Vervolgens heeft de Rechtbank op 12 november 2009 uitspraak gedaan.

Uit vorenstaande volgt, dat de behandeling van de zaak weliswaar op de 13^e dag na instellen beroep is aangevangen, maar dat appellant niet meer binnen de art. 94 lid 2 Vw 2000 gestelde termijn van 14 dagen werd gehoord. Hij werd eerst ter terechtzitting d.d. 5 november 2009 gehoord, op de 23ste dag na instellen beroep. Vervolgens werd eerst op de 30ste dag na instellen beroep uitspraak gedaan.

Waarom er voor de zittingen van 22 oktober jl., 26 oktober jl. en 29 oktober jl. telkens geen tolk in de Mongoolse taal beschikbaar/aanwezig was, maar niet eerder dan op de terechtzitting van 5 november 2009, is appellant niet bekend. Van (telkens) overmacht is niet gebleken. In de uitspraak d.d. 20 augustus 2009 (JV 2009, nr 430) heeft Uw College overwogen, dat de omstandigheid dat géén tolk aanwezig is, niet aan de vreemdeling is toe te rekenen.

Gelet hierop heeft appellant het volle recht behouden op spoedige beslissing in het door hem ingestelde beroep op grond van art. 5 lid 4 EVRM. Daarom had de Rechtbank, gelet op het eerder reeds herhaald uitstellen van de behandeling der zaak i.v.m. afwezigheid tolk op 22 en 26 oktober 2009, uiterlijk met ingang van 29 oktober 2009 de bewaring van appellant behoren op te heffen. Nog eens wachten of er een tolk zou komen op 5 november jl. was jegens appellant niet meer verenigbaar met art. 5 lid 4 EVRM (recht op spoedige beslissing voor ieder wie door arrestatie of detentie vrijheid is ontnomen) en gelet op de nationaalrechtelijke termijnen.

Blad 3.

Wat betreft de nationaalrechtelijke termijnen. Op 29 oktober zou de termijn ex art. 94 lid 2 Vw 2000 juncto art. 15 lid 2 Grondwet voor het horen al met 2 dagen overschreden zijn geweest, op 5 november 2009 was die termijn al met 9 dagen overschreden. Op de dag van de uitspraak was de normale maximale wettelijke periode (14 dagen voor horen + 7 dagen voor uitspraak) al met 9 dagen overschreden.

Dergelijke overschrijdingen van nationale termijnen zijn niet verenigbaar met art. 5 lid 4 EVRM. Zie bijv. EHRM 28 nov. 2000, NJCM-Bulletin 2000, p. 372 (Rehbock tegen Slovenia): 23 dagen tussen beroep en uitspraak is te lang. Vrijheidsberoving is een ernstige ingreep, waarvan de rechtmatigheid zo spoedig mogelijk dient te worden vastgesteld. Om zijn recht om via tolk gehoord te worden te effectueren had appellant daartoe op 29 oktober 2009 zonder meer reeds te lang, althans lang genoeg in bewaring verbleven. De Rechtbank gaat er ten onrechte vanuit, dat langere bewaring geoorloofd was zonder bijzondere individuele feiten/omstandigheden, die overigens wel genoemd zijn (o.a. moeten ondergaan van bewaring op een detentieboot, hetgeen veel meer belastend is dan bewaring in een gewone detentie-instelling, asielzoekerschap).

3) Op grond van vorenstaande onder aanvoering van gronden gemotiveerde grieven is de Rechtbank **ten onrechte** van oordeel geweest, dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd met de Vreemdelingenwet 2000/art. 5 lid 4 EVRM zijn noch bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd.

REDENEN WAAROM:

appellant zich wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek: het te dezen ingesteld hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank in eerste aanleg d.d. 12 november 2009, verzonden op 12 november 2009, waarvan hoger beroep, te vernietigen, en in hoger beroep opnieuw rechtdoende:

- het in prima ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren
- met onmiddellijke ingang de opheffing van de bewaring te bevelen,
- aan appellant alsnog schadevergoeding toe te kennen en wel Euro 110,-- per dag, althans een door Uw College in goede justitie te bepalen bedrag, voor elke dag of gedeelte van een dag, dat hij ten onrechte aan de vrijheidsbenemende maatregel onderworpen is geweest,

een en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van beide instantieën.

Zuidwolde, 19 november 2009.

't Welke doende, enz.,

mr M.F.P.M. van der Vijk
Raadsman/gemachtigde.